

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Thomas Harris
HANNIBAL

Copyright © 1999 by Yazoo Fabrications, Inc.

All rights reserved.

Translation Copyright © 2021 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-03959-7

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

TOMAS HARRIS

HANIBAL

Preveo Vladan Stojanović

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2021.

I

VAŠINGTON, D. C.

POGLAVLJE 1

Pomislili biste da će takav dan drhtati od nestrpljenja da započne...

MUSTANG KLARISE STARLING tutnjao je uz prilaznu rampu Biroa za alkohol, duvan i vatreno oružje na Aveniji Masačusets, štabu iznajmljenom od prečasnog San Mjung Muna, štednje radi.

Udarni tim čekao je u tri vozila, izlupanom kombiju bez službenih oznaka na čelu, i dva crna antiteroristička vozila iza njega. Motori su radili u leru u prostranoj garaži.

Starlingova je uzela torbu s opremom iz automobila i pritrčala prvom vozilu, prljavobelom kombiju s natpisom MARSELOVA KUĆA KRABA na bokovima.

Četvoro ljudi posmatralo je kroz otvorena zadnja vrata kombija, dok se približavala. Izgledala je vitko u uniformi. Brzo se kretala pod teškom opremom. Kosa joj je blistala, na avetinjskoj fluorescentnoj svetlosti.

„Žene. Uvek kasne“, rekao je vašingtonski policajac.

Akcijom je zapovedao specijalni agent ATF-a* Džon Brigam.

„Ne kasni... Pozvao sam je tek kad se doušnik javio“, rekao je Brigam. „Morala je da se dovuče ovamo iz Kvantika... Zdravo, Starlingova, dodaj mi torbu.“

Dala mu je brzog petaka. „Zdravo, Džone.“

Brigam se obratio policajcu zapuštenog izgleda u civilu, za volanom kombija. Vozilo se zakotrljalo pre nego što su se zadnja vrata zatvorila. Izašlo je iz garaže na prijatno jesenje popodne.

* *Bureau of Alcohol, Tobacco, Firearms and Explosives* – Biro za alkohol, duvan, vatreno oružje i eksplozive. (Prim. prev.)

Klarisa Starling, veteranka iz kombija za prismotru, sagnula se ispod okulara periskopa i sela u zadnjem delu vozila, što je mogla bliže komadu suvog leda od sedamdeset pet kilograma, koji je izigravao klima-uređaj, kad su morali da vrebaju sa isključenim motorom.

Stari kombi mirisao je na strah i znoj, kao kuća za majmune u zoološkom vrtu. Taj vonj nije se dao oprati. Vozilo je nosilo mnogobrojne oznake. Prljavi i izbleđeli natpisi na vratima bili su okačeni pre pola sata. Rupe od metaka, zapušene poliesterskom smesom, bile su starije.

Zadnji prozori bili su zatamnjena jednosmerna ogledala. Starlingova je kroz njih videla velike crne kombije antiterorističke jedinice, koji su ih sledili. Nadala se da neće provesti sate u smrdljivim kombijima, pod punom terenskom opremom.

Policajci bi je odmerili od glave do pete, kad god bi okrenula lice prozoru.

Tridesetdvogodišnja specijalna agentkinja FBI-ja Klarisa Starling uvek je izgledala nešto mlađe od krštenice, i uvek je izgledala dobro, čak i u uniformi.

Brigam je podigao tablu s papirima sa suvozačkog sedišta.

„Zašto uvek dobijaš ovako usrane zadatke, Starlingova?“, progovorio je sa osmehom.

„Zato što uvek tražiš mene“, rekla je.

„Potrebna si mi za ovaj posao. Ali vidim da te stalno šalju kao pratnju udarnim timovima, za boga miloga. Izgleda da te neko u Bazard Pointu mrzi. Trebalo bi da radiš kod mene. Ovo su moji momci, agenti Marquez Berk i Džon Her, a ovo je policajac Bolton iz vašingtonske policije.“

Mešoviti udarni tim Biroa za alkohol, duvan i vatreno oružje, Uprave za borbu protiv narkotika i FBI-ja bio je sklepani proizvod budžetskih mera štednje, u doba kad je čak i Akademija FBI-ja zatvorena zbog manjka sredstava.

Berk i Her ličili su na agente. Vašingtonski policajac Bolton ličio je na sudskog poslužitelja. Imao je oko četrdeset pet godina, višak kilograma i pihtijasti stas.

Gradonačelnik Vašingtona nastojao je da se pokaže kao veliki borac protiv droge, nakon što je osuđen zbog nje. Nastojao je da lokalna policija dobije makar deo zasluga za svaku veću zaplenu narkotika u gradu Vašingtonu. Bolton je zbog toga sedeo za volanom kombija.

„Dramgova danas kuva“, rekao je Brigam.

„Evelda Dramgo, znala sam“, rekla je Starlingova, nimalo poletno.

Brigam je klimnuo. „Otvorila je fabriku leda pored riblje pijace Felisijana, na reci. Naš tip kaže da danas kuva kristal. I ima rezervaciju za Veliki Kajman, večeras. Ne možemo da čekamo.“

Kristal metamfetamin, zvan „led“ na ulici, nudio je kratkotrajni, snažni doživljaj i stvarao smrtonosnu zavisnost.

„Droga je delokrug Uprave za suzbijanje narkotika, ali nam je Evelda potrebna zbog međudržavnog transporta oružja klase tri. Na poternici je navedeno nekoliko *bereta* automatskih pušaka i nešto MAC 10. I zna gde je veća količina slične robe. Želim da se usredsrediš na Eveldu, Starlingova. I ranije si imala posla s njom. Ovi momci će te podržati.“

„Posao će biti lak“, oglasio se policajac Bolton, s izvesnim zadovoljstvom.

„Mislim da ne bi bilo loše da im kažeš koju reč o Eveldi, Starlingova“, rekao je Brigam.

Progovorila je kad je kombi pregazio železničke šine. „Evelda će pružiti otpor“, rekla je. „Ne izgleda tako – bila je model – ali će se boriti s vama. Ona je udovica Dižona Dramgoa. Dva puta sam je uhapsila po RICO nalozima, prvi put s Dižonom. Poslednji put nosila je pištolj kalibra devet milimetara, sa tri šaržera, i biber-sprej u torbici, kao i nož-lepezu u grudnjaku. Ne znam šta sad nosi sa sobom. Pri drugom hapšenju veoma ljubazno sam je zamolila da se preda, što je i učinila. U vašingtonskoj pritvorskoj jedinici kašikom je ubila zatvorenicu Maršu Valentajn. S njom se nikad ne zna... njen izraz lica se teško čita. Poro-ta je procenila da je ubistvo počinjeno u samoodbrani.“

„Prva optužba RICO-a je odbačena, a druga oborena na sudu. Neke optužbe za posedovanje oružja odbačene su zato što je imala malu decu, a njen suprug ubijen u pucnjavi iz automobila u pokretu, što su učinili Splifsi.“

„Zatražiću da se preda. Nadam se da će me poslušati – priredićemo čitavu predstavu. Ali – slušajte me – želim istinsku pomoć, ako hoćemo da savladamo Eveldu Dramgo. Nemojte da mi čuvate leđa. Pritisnite nju. Gospodo, ne računajte da ćete gledati kako se rvem u blatu s Eveldom.“

Starlingova bi nekada pazila šta priča pred ovim ljudima. Znala je da im se njene reči ne dopadaju, ali je previše toga videla da bi je bilo briga.

„Evelda Dramgo je preko Dižona povezana s Trej ejt Kripsima“, rekao je Brigam. „Naš tip kaže da ima njihovu pratnju, a da oni distribuiraju njenu robu na obali. Uglavnom se bore protiv Splifsa. Ne znam šta će uraditi kad nas vide.“

„Ne prelaze Dži, ako ne moraju.“

„Trebalo bi da znate da je Evelda HIV pozitivna“, rekla je Starlingova. „Dižon ju je zarazio preko igle. Poludela je kad je to saznala u pritvoru. Ubila je Maršu Valentajn tog dana i borila se sa stražarkama u zatvoru. Očekujte da ćete biti pogođeni svakom telesnom tečnošću koju bude mogla da baci na vas, ako se bude borila nenaoružana. Pljuvaće i ujedati, pišaće i sraće na vas, ako pokušate da je savladate. To znači da su rukavice i maske standardna operativna procedura. Vodite računa o njenoj glavi, ako je smeštate u patrolna kola. Pazite se igle u njenoj kosi i vežite joj stopala.“

Lica Berka i Hera su se izdužila. I policajac Bolton nije izgledao srećno. Uperio je čekinjavom bradom na glavno oružje Starlingove, isluženi *kolt* kalibra 45, model za državne službe, sa skejtborderskom trakom na dršci, u jaki futroli na desnom boku.

„Ideš li uvek okolo s tom otkočenom pištoljinom?“, hteo je da zna.

„Ne odvajam se od nje, otkočene i spremne za paljbu“, odvrtila je Starlingova.

„To je opasno“, rekao je Bolton.

„Dođi na strelješte, pa ću ti sve objasniti, policajče.“

Brigam se umešao. „Boltone, ja sam trenirao Starlingovu kad je tri godine zaredom bila šampion u pucanju pištoljem u terenskim uslovima, na takmičenju svih službi. Ne brini za njeno oružje. Kako su te oni tipovi iz tima za spasavanje talaca, kauboji s čičak-trakama, nazvali, kad si im isprašila tur, Starlingova? Eni Oukli?“

„Otrovna Oukli“, rekla je i upravila pogled kroz prozor.

Osećala se nervozno i usamljeno u smrdljivom kombiju za prismostru, s ovim muškarcima. *Čaps, brut, old spajs*, znoj i koža.

Osećala je i izvestan strah. Materijalizovao se kao metalni ukus ispod jezika.

Slika joj je osvanula u umu: njen otac, koji je mirisao na duvan i jak sapun, ljušti pomorandžu džepnim nožićem, okrnjenog vrha. Deli pomorandžu s njom u kuhinji. Zadnja svetla očevog kamioneta nestaju,

dok odlazi na noćnu patrolu u kojoj će izgubiti život. Njegova odeća u ormanu. Karirana košulja za ples. Neke lepe stvari u njenom ormanu, koje više neće oblačiti. Tužna odeća za zabave visi o vešalicama, kao igračke na tavanu.

„Još desetak minuta“, oglasio se vozač.

Brigam je pogledao kroz vetrobransko staklo i proverio sat. „Evo rasporeda“, rekao je. Raspolagao je grubom, markerom nacrtanom mapom i nejasnim rasporedom prostorija, poslatom iz Građevinskog odeljenja. „Zgrada riblje pijace je u nizu skladišta i prodavnica na rečnoj obali. Ulica Parsel završava se kao ćorsokak koji počinje na Aveniji Riversajd, na malom trgu, ispred riblje pijace.“

„Vidite da zgrada riblje pijace zadnjim delom gleda na vodu. Tamo imaju dok koji se pruža pored zgrade, evo ovde. Eveldina laboratorija je u prizemlju, pored riblje pijace. Ulaz je ovde ispred, odmah pored tende. Evelda će postaviti stražu dok kuva drogu, najmanje tri bloka okolo. Obavestiće je na vreme, da uništi dokazni materijal. Zato će tim DEA* za upad iz trećeg kombija pristati ribarskim čamcem na dok, tačno u 15.00. Prići ćemo bliže od svih, u ovom kombiju. Bićemo odmah do ulaza s ulice, nekoliko minuta pre racije. Ako Evelda izađe, ščepaćemo je. Ako ostane unutra, napašćemo vrata s ulice, čim oni udare odostraga. Drugi kombi je naša podrška. Sedmorica ljudi. Doći će u 15.00, ako ih ranije ne pozovemo.“

„Kako ćemo napasti vrata?“, pitala je Starlingova.

Berk je odgovorio. „Ako bude tiho, ovnom. Ako čujemo šok bombe i pucnjavu, progovoriće oružje“, Berk je potapšao sačmaricu.

Starlingova je videla to oružje na delu – koristilo je ojačanu patrolnu, napunjenu olovom u prahu, za razbijanje brava, bez povređivanja ljudi s druge strane.

„Gde su Eveldina deca?“, pitala je.

„Naš doušnik kaže da su u vrtiću“, rekao je Brigam. „Upoznat je s porodičnom situacijom, veoma je blizak, onoliko blizak koliko je moguće biti sa sigurnim seksom.“

Brigamov radio zacvrkutao je u slušalici. Pogledom je pretražio odsečak neba, vidljiv kroz zadnji prozor. „Možda nadzire saobraćaj“, rekao

* *Drug Enforcement Administracion* – Uprava za suzbijanje narkotika. (Prim. prev.)

je u mikrofon na grlu. Obratio se vozaču, „Udarni tim dva ugledao je novinarski helikopter, pre jednog minuta. Jesi li išta video?“

„Nisam.“

„Bilo bi mu bolje da nadzire saobraćaj. Pripremite se i proverite opremu.“

Sedamdeset pet kilograma suvog leda ne može ohladiti pet ljudskih bića u zadnjem delu metalnog kombija na vreloom danu, pogotovo kad su svi oklopljeni. Svi su shvatili da kolonjska voda ne može da zameni tuširanje, kad je Bolton podigao ruke.

Klarisa Starling imala je jastučice na ramenima ispod uniforme, da bi lakše podnela težinu jakne od kevlara, za koju se nadala da je otporna na metke. Keramičke ploče na grudima i leđima činile su je još težom.

Tragično iskustvo naučilo ju je da ceni ploču na leđima. Nasilni ulazak s nepoznatim timom, sastavljenim od ljudi različitog nivoa obuke, opasan je poduhvat. Prijateljska vatra može da vam preseče kičmu, dok predvodite neiskusnu i uplašenu kolonu.

Treći kombi zaustavio se tri kilometra uzvodno. Dovezao je udarni tim DEA do ribarskog čamca. Kombi za podršku vozio se na diskretnoj razdaljini iza belog vozila bez službenih oznaka.

Ovaj kraj je propadao. Trećina zgrada bila je zatarabljena. Na ulicama je bilo mnogo izgorelih automobilskih školjki.

Mladići su se muvali po čoškovima, ispred barova i bakalnica. Deca su se igrala oko plamtećeg madraca na pločniku.

Ako je Eveldino obezbeđenje bilo na položajima, bilo je dobro skriveno među lokalcima na pločniku. Ljudi su razgovarali u automobilima, oko prodavnica pića i na parkiralištima prodavnica.

Impala kabriolet s četiri mlada Afroamerikanca odvojila se od pločnika i krenula za kombijem.

Momci iz *impale* zviždali su za devojkama u prolazu. Lim kombija je pulsirao od basova moćnog muzičkog uređaja.

Gledajući kroz jednosmerno staklo zadnjeg prozora, Starlingova je procenila da momci u kabrioletu ne predstavljaju pretnju – ratni brod Kripsa je gotovo uvek bio moćna limuzina ili karavan, dovoljno star da ne privlači pažnju u susedstvu, i sa spuštenim zadnjim prozorom. Op služivala ga je tročlana, ponekad i četvoročlana posada. Košarkaški tim u *bjuiku* mogao je da izgleda zlokobno, ako niste trezveno razmišljali.

Brigam je skinuo pokrivač s okulara periskopa, dok su čekali na semaforu. Potapšao je Boltona po kolenu. „Osmotri okolinu i vidi ima li lokalnih velikana na pločniku“, rekao je Brigam.

Ventilacioni otvor na krovu skrivao je sočivo periskopa. Videlo je samo bokove. Bolton je napravio pun krug i zastao, trljajući oči. „Prokletinja se mnogo drma dok motor radi“, rekao je.

Brigam je pozvao tim s čamca radiom. „Četiristo metara nizvodno, približavaju se“, saopštio je ekipi u vozilu.

Kombi je posle jednog bloka stao na crvenom svetlu, na Ulici Parsel. Činilo se da prilično dugo čekaju pred ribljom pijacom. Vozač se okrenuo, kao da gleda u desni retrovizor, i progovorio krajičkom usana Brigamu. „Izgleda da u ovo doba malo ljudi kupuje ribu. Idemo.“

Svetlo se promenilo u 14.57, tačno tri minuta pre punog sata. Olupani kombi bez službenih oznaka zaustavio se ispred riblje pijace Felisijana, na dobrom mestu pored pločnika.

Oni pozadi su čuli škripu kad je vozač podigao ručnu.

Brigam je prepustio periskop Starlingovoj. „Osmotri situaciju.“

Usmerila je periskop na prednji deo zgrade. Tezge i stolovi s ribom na ledu sijali su na pločniku ispod tende. Crveni sneperi s obala Karoline bili su ukusno izloženi u naslagama obrijanog leda, krabe su mrdale nogama u otvorenim sanducima, a jastozi se peli jedni preko drugih u bazenu. Lukavi prodavci vlažili su oči krupnijih riba, da bi ostale bistrere, do večernjeg talasa domaćica poreklom s Kariba, koje su dolazile da mirišu i zure u izloženu robu.

Sunčeva svetlost pravila je dugu na mlazu vode sa stola za čišćenje ribe, ispred pijaca, na kom je muškarac latino porekla sa snažnim podlacticama sekao mako ajkulu, elegantnim potezima krivog noža, prskajući veliku ribu moćnim ručnim crevom. Krvava voda ispunjavala je odvod. Starlingova je čula kako voda teče ispod kombija.

Gledala je kako vozač razgovara sa prodavcem ribe, kako mu postavlja pitanje. Trgovac je pogledao na sat, slegnuo ramenima i pokazao ka lokalnom bifeu. Vozač je zapalio cigaretu posle kratke šetnje pijacom i krenuo u pravcu bifea.

Muzički uređaj na pijaci svirao je „Makarenu“ dovoljno snažno da je Starlingova razgovetno čuje u kombiju. Više nikad neće moći da sluša tu pesmu.

Bitna vrata su bila desno od pijace. Dvokrilna metalna vrata, u metalnom okviru, s jednim betonskim stepenikom.

Starlingova se spremala da prestane da osmatra periskopom, kad su se metalna vrata otvorila. Krupni belac u havajskoj košulji i sandalama izašao je na ulicu. Imao je torbicu na grudima. Ruka mu je bila iza nje. Pratio ga je vižljasti crnac, u kišnom mantilu.

„Spremite se“, rekla je.

Evelda Dramgo, s dugim vratom u stilu Nefertiti i privlačnim licem, bila je iza dvojice muškaraca. Samo joj se glava videla iza njihovih ramena.

„Evelda izlazi iza dvojice tipova, izgleda da su obojica opremljena“, rekla je Starlingova.

Brigam ju je lupio, zato što mu nije dovoljno brzo predala periskop. Navukla je šlem.

Brigam se oglašio na radiju. „Tim 1 svim jedinicama. Obračun. Obračun. Izašla je na našoj strani, krećemo.“

„Oborićemo ih, što je tiše moguće“, rekao je Brigam i otkočio sačmaricu.

„Čamac pristaje za trideset sekundi, idemo.“

Starlingova se prva iskrcala iz kombija. Eveldine kike su poletele kad je naglo okrenula glavu prema njoj. Starlingova je dreknula, svesna naoružanih ljudi oko sebe, „Lezite, lezite!“

Evelda je iskoračila između dvojice pratilaca.

Beba joj se klatila u nosiljci na grudima. „Čekajte, čekajte, ne želim bilo kakve nevolje“, rekla je svojim pratiocima. „Čekajte, čekajte.“ Korlačala je kao kraljica, držeći bebu u nosiljci visoko ispred sebe.

Starlingova je vratila oružje u futrolu i ispružila ruke, raširenih šaka.

„Evelda! Predaj se. Hodi k meni.“

Začula je urlik velikog V8 motora i škripu guma iza sebe. Nije mogla da se okrene. Nadala se da je podrška stigla.

Evelda nije obraćala pažnju na nju. Išla je ka Brigamu. Bebino ćebence je zalepršalo kad se MAC 10 oglašio iza njega. Brigam je pao, s krvavim štitnikom za lice.

Krupni belac je odbacio torbicu. Berk je video njegovo oružje i ispalio oblak bezopasne olovne prašine iz sačmarice. Izbacio je patronu i ubacio novu, ali je zamalo zakasnio. Krupajlija je ispalio rafal. Zahvatio

je Berka preko jakne, međunožja. Usmerio je oružje ka Starlingovoj, koja je potegla *kolt* iz futrole i zapucala. Pogodila ga je dva puta u grudi havajke pre nego što je stigao da uzvratu vatru.

Hici su odjeknuli iza Starlingove. Vižljasti crnac odbacio je kišni mantil sa svog oružja i šmugnuo nazad u zgradu, kad je snažni udarac u leđa gurnuo Starlingovu napred, isteravši joj sav vazduh iz pluća. Okrenula se u mestu i ugledala ratni brod Kripsa parkiran na ulici, *kadilak* sedan spuštenih prozora, i dvojicu pucača koji su sedeli kao Čejeni na prozorima s druge strane i pucali preko krova, dok je treći pucao sa zadnjeg sedišta. Hici su presecali vazduh oko nje. Vatra i dim sukljali su iz tri cevi.

Bacila se između dva parkirana automobila. Videla je kako se Berk trza na asfaltu. Brigam je nepokretno ležao. Barica krvi tekla je iz njegovog šlema. Her i Bolton pucali su između automobila, na drugoj strani ulice. Staklići od automobilskih prozora su se razleteli, a guma eksplodirala pod automatskom vatrom kojom su ih zasipali iz *kadilaka*. Podigla je glavu da bi osmotrila situaciju, s nogom u slivniku.

Dva tipa pucala su preko krova automobila, sedeći na prozorima. Vozač je pucao iz pištolja slobodnom rukom. Četvrti čovek otvorio je vrata na zadnjem sedištu. Pomagao je Eveldi da s bebom uđe u vozilo. Nosila je torbu. Pucali su na Boltona i Hera, preko ulice. Zadnje gume *kadilaka* su se pušile. Starlingova je ustala i upucala vozača postrance u glavu. Ispalila je dva hica na strelca koji je sedeo na prednjem prozoru. Pao je unatraške. Izbacila je šaržer i ubacila drugi pre nego što je prazni pao na tle, ne skidajući pogled s automobila.

Kadilak je lupio postrance u automobile na drugoj strani ulice i stao.

Zaputila se ka *kadilaku*. Strelac je još sedeo na zadnjem prozoru. Razrogačenih očiju, naslanjao se na krov vozila, grudi ukleštenih između *kadilaka* i parkiranog automobila. Pištolj mu je kliznuo iz ruku. Prazne šake pojavile su se na zadnjem prozoru, okrenutom ulici. Čovek s plavom trakom na glavi je izašao, podigao ruke i potrčao. Starlingova nije obraćala pažnju na njega.

Pucnjava se razlegla s njene desne strane. Begunac je pao potrbuške. Pokušao je da otpuzi ispod automobila. Helikopterske elise hučale su joj iznad glave.

Neko je povikao na ribljoj pijaci. „Ne ustajte! Ne ustajte!“

Ljudi su se krili ispod tezgji. Voda s opusteloga stola za čišćenje prskala je okolo.

Starlingova se približavala *kadilaku*. Pokret u zadnjem delu vozila. Pokret u *kadilaku*. Kola su se zaljuljala. Beba je vrisnula. Neko je zapucao. Zadnji prozor rasuo se u komadiće.

Starlingova je podigla ruku i povikala, bez osvrtnja. „PREKINITE! Prekinite vatru! Pazite na vrata! Iza mojih leđa! Pazite na vrata ribarnice!“

„Evelda!“ Pokret na zadnjem sedištu automobila. Beba je vrištala. „Evelda, izbaci ruke kroz prozor.“

Evelda Dramgo izlazila je iz automobila. Beba je vrištala, a „Makarena“ je treštala iz zvučnika na ribljoj pijaci. Evelda je izašla i krenula ka Starlingovoj. Oborila je lepu glavu, s rukama oko bebe.

Berk se trzao na tlu između njih. Trzaji su bili sve slabiji, zbog velikog gubitka krvi. „Makarena“ se trzala naporedo s Berkom.

Neko je, pognut, dotrčao do njega. Legao je kraj ranjenika i pritisnuo ranu.

Starlingova je ciljala tle ispred Evelde. „Evelda, pokaži ruke, molim te, pokaži ruke.“

Nešto je krila ispod ćebenceta. Podigla je glavu i pogledala put Starlingove, s kikama i tamnim, egipatskim očima.

„Pa to si ti, Starlingova“, rekla je.

„Evelda, ne radi to. Misli na bebu.“

„Hajde da pomešamo telesne tečnosti, kučko.“

Ćebence je zalepršalo, vazduh se rascepio. Starlingova je upucala Eveldu Dramgo kroz gornju usnu. Teme joj je eksplodiralo.

Starlingova je nekako sela, sa strašnim bolom na slepoočnici. Gubila je vazduh. I Evelda je sedela na drumu. Pala je napred, preko svojih nogu. Krv joj je tekla iz usta, preko uplakane bebe. Majka je svojim lešom prigušivala njen plač. Starlingova je dopuzala do nje. Petljala je oko klizavih kaiševa bebine nosiljke. Izvukla je lepezasti nož iz Eveldinog prslučeta. Otvorila ga je, ne gledajući u njega, i presekla kaiševe nosiljke. Beba je bila klizava i crvena. Starlingova ju je jedva držala.

Podigla je pogled, skrhana tugom, i ugledala vodeni mlaz na ribljoj pijaci. Potrčala mu je, s krvavom bebom u naručju. Sklonivši noževe i riblje iznutrice, spustila je dete na dasku za sečenje. Upravila je snažni

vodeni mlaz na nju. Prala je tamno dete od HIV pozitivne krvi na beloј dasci za sećenje, sred noževa, ribljih iznutrica i pored ajkuline glave. I njena krv je kapala po njemu. Spirana je zajedno s Eveldinom i tekla dalje, slana kao more.

Voda je letela, stvarajući podsmešljivu dugu božjeg obećanja, u mlazu, iskričavu zastavu nad delom njegovog slepog čekića. Starlingova nije videla rupe na muškom detetu. „Makarena“ je treštala iz zvučnika, stroboskopsko svetlo palilo se i gasilo, dok Her nije oterao fotografa.

POGLAVLJE 2

ĆORSOKAK U RADNIČKOM kraju Arlington, Virdžinija, malo posle ponoći. Topla je jesenja noć, posle kiše. Vetar se nemirno kovitla ispred hladnog talasa. Cvrčak peva svoju pesmu, sred mirisa vlažne zemlje i lišća. Ućutao se ćuvši snažnu vibraciju, prigušenu eksploziju petolitarskog *mustanga* s ćelićnim auspuhom, koji je skrenuo u ćorsokak, praćen automobilom federalnog maršala. Dva automobila povezla su se prilaznim putem ispred dobro održavane zgrade s dva ulaza.

Mustang je blago zadrhtao u leri. Cvrčak je sačekao da motor utihne, pre nego što je nastavio svoju pesmu, poslednju pre mraza, poslednju u životu.

Uniformisani federalni maršal izašao je iz *mustanga*. Obišao je automobil i otvorio suvozaćka vrata Klarisi Starling. Izašla je. Bela platnena traka pričvršćivala joj je zavoj iznad uva.

Crvenonarandžasti *betadin* isprljao joj je vrat, iznad zelene hirurške bluze koju je obukla umesto košulje.

Nosila je svoje stvari u plastićnoj torbici s patent-zatvaraćem – nešto bombona i kljućeve, legitimaciju specijalnog agenta FBI-ja, pištolj s pet šaržera municije i boćicu biber-spreja. Nosila je i pojas, s praznom futrolom.

Maršal joj je dao kljućeve automobila.

„Hvala ti, Bobi.“

„Hoćeš li da pošaljem Farona da ti pravi društvo neko vreme? Da li bi više volela da ti pošaljem Sandru? Ćeka me. Dovešću je na neko vreme, potrebno ti je društvo...“

„Ne. Ardelija će se uskoro vratiti kući. Hvala ti, Bobi.“

Maršal je ušao u kola u kojima ga je čekao partner. Odveo se kad se uverio da je Starlingova ušla u kuću.

U vešernici u kući Starlingove bilo je toplo. Mirisala je na omekšivač. Creva mašine za pranje veša i sušača bila su vezana plastičnom uzicom. Starlingova je spustila lične stvari na mašinu za pranje veša. Ključevi za kola glasno su udarili po metalnoj površini. Izvadila je gomilu veša iz mašine. Gurnula ju je u sušač. Skinula je pantalone. Ubacila ih je u mašinu, zajedno s hirurškom majicom i okrvavljenim prslučetom. Uključila je mašinu. Ostala je u čarapama, gaćicama i otkočenim pištoljem kalibra 38 u futroli na članku. Imala je masnice na leđima i rebrima, oguljeni lakat i naduto desno oko i obraz.

Mašina za pranje veša zagrevala se i počela da prima vodu. Starlingova se obmotala velikim peškirom za plažu i otapkala u dnevnu sobu. Vratila se u vešernicu s punom čašom čistog viskija. Sela je na gumenu prostirku, ispred mašine za pranje veša. Naslonila se leđima na nju, u mraku, dok se zagrejana drmusala i bučala. Sedela je na podu s licem uperenim uvis i suvo jecala, pre nego što je zaplakala. Vrele suze kotrljale su joj se niz obraze i lice.

Kavaljer s kojim je izašla doveo je Ardeliju Mep kući u 12.45, posle duge vožnje s Kejp Meja. Poželela mu je laku noć na pragu. Bila je u svom kupatilu kad je čula da voda teče u cevima i da mašina za pranje veša povećava broj obrtaja. Otišla je u zadnji deo kuće i uključila svetlo u kuhinji, koju je delila sa Starlingovom. Videla je vešernicu. Videla je Starlingovu koja sedi na tlu, sa zavojem na glavi.

„Starlingova! O, dušo.“ Hitro je kleknula pored nje. „Šta je bilo?“

„Prostreljena sam kroz uvo, Ardelija. Zakrpili su me u Volter Ridu. Ne pali svetlo, važi?“

„Važi. Spremiću ti nešto. Nisam znala – slušali smo kasete u automobilu – ispričaj mi šta je bilo.“

„Džon je mrtav, Ardelija.“

„Nije valjda Džoni Brigam!“

Ložile su se na Brigama dok je bio instruktor streljaštva na Akademiji FBI-ja. Pokušavale su da pročitaju njegovu tetovažu kroz rukave košulje.

Starlingova je klimnula i obrisala oči zadnjim delom dlana, kao dete. „Evelda Dramgo i neki Kripsi. Evelda ga je upucala. Sredili su i Berka, Markeza Berka iz ATF-a. Bili smo zajedno. Evelda je upozorena. Televizijski helikopter stigao je na lice mesta, zajedno s nama. Imala sam je. Nije htela da se preda, Ardelija. Nije htela da se preda, i držala je bebu. Pucale smo jedna na drugu. Mrtva je.“

Mep je prvi put videla uplakanu Starlingovu.

„Ardelija, danas sam ubila petoro ljudi.“

Mepova je sela na pod pokraj nje. Obgrlila ju je. Naslonile su se na bučnu, toplu i nemirnu veš-mašinu.

„Šta je bilo s Eveldinom bebom?“

„Sprala sam krv s nje. Dečkić nije imao nikakve pukotine na koži, koliko sam videla. U bolnici su rekli da je dobro, na fizičkom planu. Za nekoliko dana predaće ga Eveldinoj majci. Znaš li koje reči mi je Evelda uputila, pre nego što sam je ubila, Ardelija? Rekla je: 'Hajde da razmenimo telesne tečnosti, kučko.'“

„Dopusti da ti nešto spremim“, rekla je Mepova.

„Šta?“, pitala je Starlingova.

POGLAVLJE 3

SIVO JUTRO DONELO je novine i jutarnje televizijske vesti.

Mepova je došla s mafinima, kad je čula da se Starlingova muva po kući. Gledale su televiziju.

CNN i druge nacionalne mreže kupile su snimak iz helikoptera WFUL-TV-a. To je bio izuzetni materijal, zabeležen odozgo.

Starlingova ga je jednom pogledala. Morala je da vidi da je Evelda prva pucala. Pogledala je Mepovu i opazila gnev na njenom tamnom licu.

Potrčala je u kupatilo da povrati.

„Teško mi je da to gledam“, rekla je kad se vratila, prebledela i drhtavih nogu.

Mepova je, kao i obično, odmah pogodila posred srede. „Pitaš se kako se osećam zbog Afroamerikanke koju si ubila, dok je držala svoje dete. Evo odgovora. Prva je pucala na tebe. Želim da budeš živa. Ali, Starlingova, razmisli o onom ko stoji iza ovog ludačkog poduhvata. Kakav mudrosor

je odlučio da spoji tebe s Eveldom Dramgo baš na tom kukavnom mestu, da biste vas dve rešile probleme oko droge, prokletim pištoljima? Koliko je to pametna politika? Mislim da je krajnje vreme da razmisliš da li želiš da budeš neko ko za tuđ račun radi tako rizične poslove.” Nasula je nešto čaja. „Hoćeš li da ostanem s tobom? Uzeću slobodan dan ako hoćeš.“

„Hvala ti. Ne moraš da to radiš. Svrati.“

Nešenel tatler, najveći dobitnik tabloidnog buma devedesetih, izdao je specijalni broj, izuzetan čak i po njihovim merilima. Neko ga je sredinom jutra bacio ispred kuće. Starlingova ga je pronašla kad je izašla da istraži tupi udarac. Očekivala je najgore, nije se razočarala:

„ANĐEO SMRTI: KLARISA STARLING, MAŠINA ZA UBIJANJE FBI-ja“, vrištao je naslov *Nešenel tatlera*, u prekrupnoj železničkoj gotici. Na naslovnoj strani bile su tri fotografije: Klarisa Starling u uniformi puca iz pištolja kalibra 45. Evelda Dramgo prosutog mozga, nagnuta preko bebe na asfaltu, nakrenute glave kao Čimabueova *Madona* i ponovo Starlingova, dok polaže smeđu golu bebu na belu daske za sečenje, sred noževa, riblje iznutrice i pored ajkuline glave.

U tekstu ispod naslova je stajalo: „Specijalna agentkinja FBI-ja Klarisa Starling, dželat serijskog ubice Džejma Gamba, dodala je najmanje pet recki na svom pištolju. Majka s bebom u naručju i dva policajca su među nastradalima u zapleni droge koja je pošla naopako.“

U glavnoj priči nije bilo pomena o povezanosti s drogom Evelde i Dižona Dramga, kao ni o pojavi pripadnika bande Krips, na skoro pa ratnom poprištu u Vašingtonu, D. C. Vojnička služba poginulog policajca Džona Brigama i njegovo ordenje pomenuti su šturo.

Starlingova je dobila čitav bočni stubac, ispod fotografije u restoranu, u haljini otkrivenog vrata i veselog lica.

Klarisa Starling, specijalna agentkinja FBI-ja, dobila je svojih petnaest minuta slave, kad je pre nekoliko godina upucala serijskog ubicu Džejma Gamba zvanog Bufalo Bil, u njegovom podrumu. Sad bi se mogla suočiti s optužbama i građanskim parnicama zbog ubistva majke u Vašingtonu, optužene za proizvodnju ilegalnog amfetamina. (Pogledajte glavnu priču na prvoj strani.) „Ovo bi mogao biti kraj njene karijere“, rekao je izvor iz Biroa za alkohol, duvan i vatreno oružje, sestriinske